

[Johannes Hansen.]

til, at saavel de, der skal have Brug efter Fæsteformen og altsaa forrente Jordværdien, som de, der ønsker Bruget oprettet efter den gamle Husmandslovs Principper, altsaa efter Selvejersprincippet, under alle Omstændigheder skal betale en Pris, som er lig Jordværdien.

Hvis Statens Jordlovsudvalg paa saadan Jord har haft Udgifter til nødvendig Grundforbedring og nødvendige Vejanlæg, som ganske naturligt medfører, at Jordværdien forøges, hvilket igen vil sige, at Afgifterne bliver større for dem, der vælger Fæsteprincippet, saa kan man ogsaa paaligne den, der køber Jorden efter den gamle Husmandslov, en saadan Merudgift. Men hvis Udgifterne har andet Formaal end f. Eks. nødvendig Grundforbedring, nemlig det Formaal at skaffe Arbejde til en Mængde Mennesker, som for Tiden gaar arbejdsløse, af hvilken Grund Udgifterne maaske bliver større, end selve Grundforbedringen betinger, da kan man ikke med nogen Ret paalægge Jordkøberen denne Merudgift. Dette er Landbrugsministeren og Statens Jordlovsudvalg ogsaa indforstaaet med, og det staar ogsaa udtrykt i Betænkningen.

§ 4 udgaar af Lovforslaget. Det var den Paragraf, som nedsatte den forrentningspligtige Del af Byggelaanet fra 8 000 til 6 000 Kr. Jeg sagde i Efteraaret ved Lovforslagets første Behandling, at en saadan Bestemmelse naturligvis gør det lettere for Brugeren, men det skal indrømmes, at et saadant rentefrit Byggelaan afgjort bidrager til at forhøje Byggeprisen. Jeg tror, det under de nuværende Forhold vil være muligt i de allerfleste Tilfælde at faa Bygningen opført til en Pris, som ligger indenfor den Grænse, hvortil Byggelaanet i Aar er fastsat, nemlig 7 500 Kr. Det kan jo ikke nægtes, at Statshusmanden, naar han skal forrente hele Byggelaanet, i allerhøjeste Grad er interesseret i at faa Bygningen opført saa billigt som vel muligt.

Jeg hilser med Glæde, at det bliver muligt for Statshusmændene, naar denne Lov er vedtaget, at betale deres Afgifter efter Konjunkturerne. Naar de faar Lov dertil, vil de sikkert ogsaa kunne forrente hele Byggelaanet.

Jeg kan paa mit Partis Vegne, som jeg allerede har sagt, anbefale at stemme for de af Landbrugsministeren stillede Ændringsforslag, som er tiltraadt af Flertallet.

Hvad det af Mindretallet stillede Ændringsforslag angaar, skal jeg ikke sige meget derom. Det er, som den ærede Ord-

fører sagde, en gammel Kending; det indeholder de Forslag, som har været fremsat af det konservative Folkeparti flere Gange. Det ærede Medlem Hr. Ulrich gav Udtryk for sin store Forbavselse — jeg tror nu i og for sig ikke, den er saa stor — over, at Partiet Venstre nu kunde gaa med til at gennemføre et Udstykningsarbejde som det, Lovforslaget tager Sigte paa. Jeg vil dog gerne sige til det ærede Medlem, at det er rigtigt, at vi fra vor Side Gang efter Gang har krævet Ligestilling af de to Udstykningsformer, saaledes at Brugeren efter begge Former blev stillet lige i Startøjeblikket, men jeg synes virkelig, at selv det ærede Medlem Hr. Ulrich maatte erkende, at denne Ligestilling i Virkeligheden er opnaaet ved Flertallets Ændringsforslag.

Efter disse kan man til Oprettelse af Brug efter den gamle Husmandslovs Principper købe af den Jord, som Jordfonden har købt og betalt med sine Midler, og man faar Jorden til den Pris, Jordfonden har givet, forudsat, at denne ikke ligger under Jordværdien, og med et Tillæg til Købesummen, hvis der af Jordfonden er foretaget Grundforbedringer, hvorved jo ganske naturligt ogsaa Jordværdien for de andre Brug stiger. Derved er vi kommet Ligestillingen saa nær, som det har været muligt at komme den nu, og jeg kan ikke se nogen Grund til den store Forbavselse, som det ærede Medlem Hr. Ulrich gav Udtryk for.

Jeg vil ogsaa sige til det ærede Medlem, at selv om det er rigtigt, at der rundt omkring i en hel Masse af de Landbohjem, som er oprettet med Støtte fra Staten, i de Aar, der er gaaet, og særlig i de sidste Aaringer har været kæmpet en stærk Kamp og været mange Vanskeligheder at overvinde, saa gælder dette jo ikke alene for disse Hjem, og naar Lovforslaget, forhaabentlig i Løbet af kort Tid, bliver til Lov, bliver der jo skabt Mulighed for, at disse Brug kan oprettes paa betydelig bedre Vilkaar end hidtil. Og der gaar alligevel i Øjeblikket en Masse unge Mennesker ude paa Landet, som ønsker at købe et Stykke Jord for at faa noget at beskæftige sig med. Det er rigtigt, at de indtil for ganske nylig har holdt sig tilbage og i mange flere Tilfælde har givet Tilbud paa Brug, som allerede er oprettet; men Forholdene har ændret sig, og naar det nu gennem de konjunkturbestemte Afgifter bliver muligt at forrente Omkostningerne ved et saadant Brug, synes det i hvert Fald mig, at Betingelserne bliver langt bedre, end de har været tidligere.